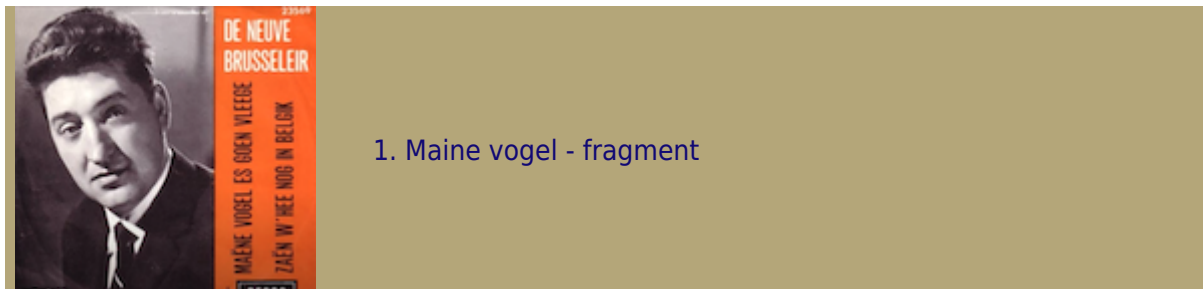

Mijn vogel is gaan vliegen

We vonden dit lied tot nu toe alleen in “Zo de ouden zongen” (ijverig samengesteld door wijlen Walther Van Riet) maar we twijfelen er niet aan dat het in een café-chantant is opgepikt en in het geheugen blijven hangen van de senioren uit Sint-Niklaas-Waas die het 40-50 jaar geleden nog konden nazingen.

Het is dus zeker ouder dan de gelijknamige en gelijkaardige klaaglitanie van “De Neuve Brusseleir”¹ die ik circa 1965 leerde kennen op de juke-box bij “tante Bertha” in café-feestzaal Concordia te Leefdaal.

Het lied werd vaak gedraaid door leden van de plaatselijke vogelmaatschappij “[De Zanglijster](#)” (ondertussen “koninklijk”) die destijds in de feestzaal Concordia jaarlijks haar vogeltentoonstelling organiseerde.

Wie echter onderstaande liedtekst schreef en bracht is ons onbekend.

---

¹ Misschien een alter ego van [Lou Van Dijck](#), schoonzoon van [Pirre den Brusseleir](#). Ook Georges Delfosse (Joëc) werkte mee aan de plaatopname. De [B-kant van deze single](#) past bij de toen in vele (andere) cafés nog aanwezige pancarte “Interdit aux étrangers”. De pancarte is nu verdwenen, het bijhorend gedachtengoed niet.

Mijn vogel is gaan vliegen

[A C] onbekend

Zie ik kan het niet zwijgen,
ik zou d’er iets krijgen,
‘k vertel het aan u hier subiet.
Mijne vogel dat beestje is in ‘t verschiet
weg en ik vind hem niet.
Hij is gist’ren jandoken
uit z’n kotje gebroken
hoe kan dat nu toch zo geschiên?

En daarom kom ik vragen:
hebt gij beste lieden mijn vogelke niet gezien?

“

*O wat spijt,
mijn vogelken dat is gaan vliegen.
Hoe ne mens zich toch
aan een beest kan bedriegen!
Kon ik hem maar vinden,
ik stak hem zo blij van zin
ja terug en zo zacht vol van min
weer zijn kotjen in.*

Ja ik heb deze week
naar het kotje gekeken
of alles nog in orde was
en die sloeber die had toch zoveel plezier,
hij floot en zong zo fier.
Ja geen enkele vogel
dat durf ik hier zweren,
zong beter als mijne koko
en zo licht als een veder
sprong hij heen en weder
in 't kotje, 't was comme il faut.

Zie, moest het soms gebeuren,
het doet er mij treuren
dat hij nu in een ander kot zit te zingen,
kokootje, wat een verdriet,
ik overleef het niet.
Ach, ik had hem gevangen,
het is zo 'n lange,
en nu vliegt hij weg die kapoen,
en zijn kot ligt vol eten,
ik kan 't niet vergeten
hoe mijn koko dat kost doen.

Kom ik thuis, 'k ben aan 't wenen,
'k zie 't kotje allene,
dan roep ik met 't hart vol chagrijn:
zie, daar heeft hij gezeten, zo lief en fijn,
waar mag mijn vogel zijn?
Maar zie duurt het nog lange
dat ik 't kotje zie hangen

zonder mijn koko, opgepast:
'k ga er bij dag en nachte
gaan trachten te vangen
en 'k scheir er een and'ren vast!

[Partituur * Mijn vogel is gaan vliegen *](#)

2. instrumentaal